

Dilan Tosun_gender violence seminer raporu

Fransa'ya gitmeden önce kadın ve kadına yönelik şiddet hakkında bir şeyler öğreneceğimi tabii ki de biliyordum ama döndükten sonra genel olarak baktığımda o kadar farklı şey öğrendim ki.

Sadece kadın konusunda da değil... Oradaki eğitmenlerden, gelen katılımcılardan, çevreden öğrendiğim bilgiler ışığında kendimi daha bilgili ve güçlü görüyorum. Çünkü gitmeden önce düşündüğüm kadın hakkında bir şeyler öğrenecektim, istatistikleri görecektim ve ülkemden bahsedip 1 hafta dolu dolu bilgi aktarımına uğrayacaktım.

İstatistikler ve genel bilgiler dışında, biz anlamayı öğrendik, biz birimizi anladık, kültürlerimizdeki farklılıkları ve benzerlikleri gördük. 1 haftalık bir süreydi ama hepimiz 1 aydan fazladır berabermişiz gibi hissediyorduk. Aile gibi olmuştuk, 1 hafta boyunca 7/24 beraberdik ve konuştuğumuz konularda sadece havadan sudan konular değildi. Yaşadığımız kişisel şeylerimizi, korkularımızı, hayallerimizi anlatıyorduk. Farklı ülkelerden farklı geçmişlere sahip 20 kişi aynı amaç için buluşmuştuk. Korkularımız aynıydı. O yüzden biri bir şey anlattığında herkesin gözünde anlayışı görebiliyorduk. Konuştuğumuzda kimse bu kadar yakın olacağımızı tahmin etmiyordu.

Bu benim ilk Non-formal Education seminerimdi. Sıradan sadece bilgi odaklı eğitim yerine, bize uygulamayı, olaylara katılmayı öğrettiler. Oynadığımız oyunlarla birbirimize yakın olmayı, beraber gülmeyi öğrendik. Yaptığımız role-playler ile bazen mağdurun yerinde olduk bazen tacizcinin bazen de görmezden gelen halkın... Hayatta bir şeyleri değiştirmek istediğimizin farkına vardık. Bir gün yolda, otobüste taciz olayları ile karşılaşsak ne yapabiliriz, nasıl başa çıkabiliriz bu yolları öğrendik.

Birbirimize bunlar dışında da şeyler öğrettik. Kahve falını öğrettik mesela doğada aç kalsam hangi çiçeği yiyebileceğimi öğrendim birinden. Hep insanların ataerkil bakış açısını değiştirmemiz gerek diye düşünürken, ben de yeni bir bakış açısı kazandım. Hep hastane doğumunun ev doğumundan daha güvenli olduğunu düşünürken, bunun tam tersini öğrenmek beni şok etti. Vakaları görüp, videoları izleyince hiç bu şekilde düşünmediğimin farkına vardım. Orada proje yazmayı ve proje yazdıktan sonra nerelerden yardım alabileceğimizi de öğrendik. Aklımda bir sürü fikirlerle geldim.

Okulumdan başlayarak, fikirlerimi hocalarıma sorup nasıl bir araştırma yapabilirim diye çalışmaya başladım. Bunların yanı sıra orada da Dilek'le kadeh kaldırırken söylediğimiz bir şey vardı. "İyi ki Zafer Abi bizi seçmiş." Çünkü çok iyi anlaştık, beraber uyum içinde hazırladık sunumlarımızı. Son gün bile bize "en iyi sunum sizindi" dediler. Her şey için teşekkür ederim çünkü bu yaşadığım deneyim benim için hayatımın dönüm noktalarından biri oldu.

